

Het werk van de Geest bij Ds. G. Boer- IV

Werkzaam met de belofte

Ds C. Blenk

Overgenomen uit het blad de Waarheidsvriend d.d. 16/2/2006

6. Crisis en Geest (Katwijk, 1965)

a. Na eèn ziekte (1965) preekte ds. Boer over Psalm 42: 'Hoop op God'. 'Zeker, het is waar dat de pinksterbedeling voller en rijker is dan die van het Oude Verbond. Maar dit wil niet zeggen, dat ook nu niet bitter geleden kan worden onder de verberging van Gods aangezicht.' 'Nog nooit heb ik de smart over het verval van de kerk dieper gelezen dan in de ogen van Christus. De gemeenschap der heiligen is nooit zo werkelijk geweest als voor en na deze operatie. God gaf velen gebed en Hij heeft deze wonderlijk verhoord. Bij de laatste avondmaalsviering voor de operatie in Huizen heb ik gemeenschap mogen hebben met velen uit de triomferende kerk, die bijna lijfelijk tegenwoordig waren. Er was een wolk van getuigen om mij heen. Met velen in en buiten de Hervormde Kerk was en ben ik verbonden in de Geest.'

b. Herdenkingspreken in 1968 (Eemnes, Katwijk) gingen over I Samuel 7: 12: Eben-haëzer. Wij bleven in de Hervormde Kerk bij de nederlagen om de schuld. 'Door deze dienst der verzoening, die ik door Gods genade vijf en twintig jaren heb mogen waarnemen, werden dode zondaren levend gemaakt. Zij hoorden de almachtige, levenwekkende stem van Christus. Daardoor werden mensen afgezonderd tot de dienst des Heeren in de gemeenten en in de ambten...' Er kan ook 'iets van een reveil' zijn. 'De Heilige Geest waait waarheen Hij wil. Dan is er nieuwe genade uit de overvloed van Christus. Dan is er een vernieuwde doorwerking van Gods Geest, waarom wij ook nu zo hartelijk mogen bidden...Hoe komen wij én persoonlijk én kerkelijk uit de ban?'

7. Geloof en Geest (Zoetermeer, 1972)

In Zoetermeer preekte ds. Boer ten slotte over Hebrëen II. 'Welke plaats de wet ook heeft - en die heeft een - plaats - het ware geloof in de geloofsonderhandelingen en geloofsoefeningen rust puur en alleen op de belovende God zelf.'

- 'Zo leefde Sara uit de belofte. Wij ook? of zegt ge: maar het is toch een groot verschil, wij staan toch op een heel andere plaats dan Sara. Ja zeker. Wat heb ik u gezegd? De dood van de Middelaar ligt er tussen. De uitstorting van de Geest heeft plaatsgevonden. Maar als ge zou menen dat ge een ander geloof, of een andersoortig geloof, zou nodig hebben, dan zijt ge verstrikt in uw eigen dwaasheid. (-) Sara worstelde, wij zagen het. En vandaag gaat het nog precies zo. Heeft die belofte Gods u wel eens geraakt? Ze komt u toe, zegt Petrus zelf. Heeft ons dat wel eens iets gezegd? Want als die belofte Gods aan het werk gaat - en daar is de Heere altijd mee bezig - dan knijpt die ons uit zoals wij een citroen persen. Die zorgt dat er in ons helemaal niets van onszelf overblijft: En als er jongens en meisjes zijn die 'oog hebben gekregen voor die verzegelde belofte aan hun voorhoofd, want dat is het, dan is dat dezelfde belofte. Wat hebben ze dan nodig, dat ze die inhoud verklaard krijgen. Dat ze de Heere gaan zoeken!' 'Ze denken: hoe kom je daar nu aan? Och, Sara heeft ook niet alles op één dag geleerd. Er is soms een heel leven voor nodig. Maar de Heere komt op Zijn tijd, terwijl wij nooit de tijd hebben. Wat is dat groot en nog groter wanneer God ons aan onze zonden gaat ontdekken. Wanneer Hij laat zien bij al het liefelijke in Zijn belofte, hoe afschuwelijk wij zijn.' 'Je denkt eerst dat je al maar vromer en beter wordt, maar je wordt steeds goddelozer. Minder zonden, maar groter zondaar als je oog krijgt voor die belofte Gods in Christus... Hij straalt je zo toe, jongens en meisjes, mannen en vrouwen: uit de belofte. Als we er maar erg in krijgen. En nu wil Hij uit die belofte uittreden. Hij heeft al de beloften in zijn dood vastgemaakt. Ze zijn

allemaal in Hem ja en amen. Wat is dat groot als je daar zicht op krijgt. Als je daardoor je nood ziet en er werkzaam door wordt in het geloof. Maar het is nog groter wanneer Hij je wordt geëigend. Wanneer Hij de Bruidegom van je ziel wordt. Gemeente, dan hebben wij niet uit te maken, wanneer een mens precies aan het Avondmaal mag. Wie verlegen is om Hem, maar zeker wie geëigend is.'

Evaluatie

Ds. Boer preekte dus een onvoorwaardelijke belofte, maar ook: ermee werkzaam worden en vastlopen. Er is geen 'classificatie', maar wel enige fasering: 'Groot, nog groter'. Wie het schema kende, werd eraan herinnerd en soms weer verward; maar wie het niet kende, hoorde die de fasering wel?

Verrekijker blijft

'Deze allen zijn door het geloof gestorven, hebben de beloften niet verkregen, maar van verre gezien en geloofd en omhelsd.' Ds. Boer zegt ervan: 'Kijk, gemeente, dat is vandaag nog zo, ook al is het geloof naar de inhoud naar de heilshistorie, naar de heilsdagen Gods, veel rijker, veel voller, veel dieper. Want ook vandaag is een wandelen door aanschouwen er niet bij... Christus is geboren, de Geest is uitgestort via de discipelen op alle vlees. En nu is Christus omkranst met beloften, want al de beloften, -Gods zijn nog niet vervuld; O nee, de grootste vervulling van de vernieuwing van hemel en aarde, van de vernieuwing van het schepsel dat zucht onder de banden in barensnood, staat allemaal nog te wachten. Want het geloof, dat was toen zo en dat is vandaag nog zo, is een verrekijker'. Sommigen spreken van 'zien liggen'. 'Ik begrijp wel wat er mee bedoeld wordt, maar dat staat niet onze tekst... Want dit zien liggen van Abraham en Sara, Izäk en Jacob, maakte hen werkzaam. U ook? Als het nu werkelijk waar is, wat ge zegt, dat ge het ziet liggen, zijn er dan heel geen werkzaamheden mee?' 'Houden jullie er rekening mee kinderen, jonge mensen, dat jullie te gast zijn op deze aarde! Je mag hard werken, daar hebben we meermalen over gesproken op de catechisatie, het is zelfs je dure roeping, maar houdt er goed rekening mee: je bent op deze wereld om wedergeboren te worden. Bekeerd te worden. Tot geloof te komen ... Dat staat dwars op jullie eigen schema's en voorstellingen, en de leerprogramma's en alles wat er vandaag is. Maar het is er niet minder waar om.'

Keus

Mozes weigerde farao's dochter te heten. 'Wat stak daarachter. In de eerste plaats kunnen we zien dat God Zijn verbond ook aan dit kind verzegelt in het teken des verbonds. Misschien hebt u ook wel een vader gehad, die je wel eens bij de hand vatte en zei: jongen, heb jij er nou geen zin in om de Heere te vrezen? Het allesbeslissende is, of de Geest, die het verbond en het r teken stelt, en de Geest die de opvoeding de hele stroombedding waardoor we heengaan, aan onze harten zegent, doorwerkt. Er zijn wat kinderen des, verbonds, die te vergelijken zijn met een huis, dat ingebouwd is tussen andere huizen. Blijven die andere huizen intact, dan hang het er tussen, maar worden die huizen er omheen afgebroken, dan storten ze in elkaar.' Mozes kon niet anders. 'Dat is even groot! Als u een tijd kent in uw leven, dat u zegt: ik kon niet meer. Vanwege de hoogheid, de majesteit Gods, die me in de tang nam, die me vatte, die me greep. In de tweede plaats koos Mozes uit het geloof. Kiezen, ja wel, dat hebben we allemaal gedaan. Tegen God. Vóór onszelf! Vóór de wereld. Dat je zo gekozen hebt, en zo verankerd ben in die doodstaat. Daar moeten onze ogen voor open gaan. En nu komt Mozes op die keus terug. Hoe komt dat? Wel dat Woord Gods, in zijn jeugd gezaaid, schoot wortel, droeg vrucht. Het kwam op. Het woord is het zaad der

wedergeboorte, dat God in de harten plant. En God koos Mozes. Dat is even groot. Want als God een mens kiest, dan kiest een mens God ook. Eerder niet. Want de verkiezing is de enige mogelijkheid om zalig te worden. Veel mensen denken dat door de verkiezing de hemel leeg blijft. Maar integendeel. Daardoor komt de hemel vol. God kiest. Dat we hier zijn, is ook reeds een stuk verkiezing. En dat we getrokken worden, wanneer God ons overwint. Er zijn wel veel tobbers, en worstelaars; Maar weet u, wat zo groot is? Dat God sterker is dan uw verzet, dan uw eigenliefde, uw hoogmoed, uw trots, uw koppige onwil om van genade te leven. Dat is de werking van Gods Geest, die een eind maakt aan dat hinken op twee gedachten. Ouders, als het maar even kan lijden, zegt dat dan toch nog: kind, ik zou je graag mee hebben! Nodigend, wervend. De liefdedienst uitstellen. Of zijt ge reeds getrokken, jongens en meisjes, zodat bij jullie al een keus gevallen is. Dat kan in je jeugd. Daar behoef je geen zestig jaar voor te zijn. De meeste mensen bekeert God in hun jeugd. De eerste omzetting gebeurt meestal in de jeugd. Daarom is het zo de tijd om er op te letten. En de Heere zal het wel verder brengen. Kiezen is een ander woord voor: God in Christus leren e kennen. God laat meestal eerst in aanraking komen met Zijn kinderen. En die kunnen we veel te hoog op het paard zetten... Maar wanneer God onze ogen opent, dan laat Hij zien dat er in dat volk iets is, dat God in dat volk wat legt, dat onbeschrijfelijk, onbetaalbaar en onvergelykbaar is. En bovendien heeft Mozes gezien dat die smaadheid van Israël Christus' smaadheid was.'

Bij de 'verging des loons', zegt ds. G.Boer: 'Wij zullen allen onze handen moeten laten zien, of er geen bloed aan kleeft. Van mensen die wie niet gewaarschuwd hebben, niet onderwezen hebben.' En ten slotte: 'Er wordt wel eens gedacht: Gods kinderen gaan naar de hemel. En dat is ook zo. Maar er is nog meer. Gods kinderen krijgen de hemel én de aarde.'

Over de 'goede keus' gaat het weer in vs.27: Egypte verlaten. 'En nu lezen wij dat Mozes niet bij deze keus is blijven staan, maar dat hij verder moest. Dat is altijd zo wanneer er mensen zijn, in wie de goede keus geboren is. Dan dient deze keus niet alleen elke dag herhaald te worden, maar wordt t deze verdiept en verbreed door de vele oefeningen, die God er aan verbindt.'